

ὁ ἀπλοῦς παῖς ὅτι τὸ μικροσκοπικὸν ἀνάστημά του δὲν ἦτο δυνατόν διαμῆναι ἐν ἀνυψώθῃ μέχρι τοῦ σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ μεγαλείου των.

Ἡ γενεὰ αὕτη τῶν ἀνδρῶν οὐδαμῶς ἦτο ἀπολίτιστος· ἡ εὐγένεια αὐτῶν ἦτο ἀνεπίπλαστος, εὐλακρινής, ἐξ ἀληθῶς γενναίας ψυχῆς ἐκπληγάζουσα· ἀνέτρεφον τὰ τέκνα καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ συμφῶντος πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ τοῖς ἐνέπνεον τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ιδέας, αἵτινες ἀπῆρτιζον τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Ἰδοὺ ὁ γνῶμων τῆς ἀληθοῦς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως ἡμῶν, ἰδοὺ αἱ ὑγιεῖς ἀρχαὶ ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμόρφωσαν τὸ ἔθνος οἱ δόντες τὴν πρώτην εἰς αὐτὸ ὥθησιν. Διὰ τί νὰ μὴ ἀκολουθῶμεν τὴν γραμμὴν ταύτην, ἥτις τόσῳ εὐκόλως καὶ τόσῳ ἀσφαλῶς θὰ μᾶς καθοδηγήσῃ πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν; Τοῦ φωτὸς τοῦ νεωτέρου ἐκπολιτιστικοῦ πνεύματος οὐδεμία δύναμις θὰ ἰσχύσῃ ἵνα μᾶς ἀποστερήσῃ, ἀλλὰ τὸ φῶς δὲν δύναται νὰ δεχθῇ πᾶς ὀφθαλμὸς διὰ μᾶς καὶ διὰ πάσης τῆς ἐντάσεώς του· ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς μόλις ἐξῆλθεν ἐκ τῆς σκائῆς δὲν δύναται πρὶν διέλθῃ τοῦ λυκόφωτος τὰς ἀσθενεῖς ἀκτῖνας νὰ ἀντικρύσῃ ἀκινδύνως τὴν ἁπλετον καὶ θαμβοῦσαν λάμψιν τῆς μεσημβρίας. Οὐδεμία παρίσταται ἀνάγκη ἵνα τρέφωμεν πολὺ, ἵνα ἀπομιμῶμεθα πολὺ· ἡ οἰκιακὴ μόρφωσις, ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀνατροφή τότε μόνον ἀποβαίνουσιν ἄρτια, ὅποταν διέλθωσι καγονικῶς πάσας τῆς ἀναπτύξεως τὰς βαθμίδας. Ὁ καλὸς Θεὸς ἐπροίκισε τὴν ἡμετέραν φυλὴν διὰ πολλῶν φυσικῶν χαρισμάτων· ἀγαπῶμεν τὴν πρόοδον καὶ δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν τὴν ἀγαθὴν ὁδόν. Τύχη ἀγαθὴ! Διὰ τί νὰ μὴ ἀκολουθῶμεν τὴν ἀσφαλεστέραν πρὸς πληρώσιν τοῦ ἡμετέρου ἰδανικοῦ; Τὸ ἰδανικὸν τοῦτο πάντες γνωρίζομεν. Εἶνε ὁ κοινὸς πόθος ἵνα ἀποτελεσώμεν ἄρτια ἑλληνικὴν κοινωνίαν, προηγμένην ὑλικῶς, ἀνεπτυγμένην πνευματικῶς καὶ συνεισφέρουσαν τὴν ἐαυτῆς ἐργασίαν ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ τοῦ αἰῶνος σταδιοδρομίᾳ.

## ΠΟΙΚΙΛΑ.

**Τὸ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀστεροσκοπεῖον.** — Τὸ μέγα ἀστεροσκοπεῖον, ὅπερ τὰ τελευταῖα πέντε ἢ ἑξ ἔτη ἀνηγείρετο ἐπὶ ὑψώματος ἐν τῷ ΒΑ τμήματι τῆς Οὐασιγκτῶνος, σχεδὸν ἤδη ἀπεπερατώθη. Ἡ δαπάνη αὐτοῦ θ' ἀνέλθῃ εἰς πῶσόν ἀνώτερον τῶν 800.000 δολλαρίων. τοῦθ' ὅπερ λέγεται ὅτι εἶναι διπλάσιον τοῦ ποσού, ὅπερ ἔδαπανήθη ποτὲ δι' οἰονόηποτε παραπλήσιον καθίδρυμα τῆς Εὐρώπης. Ἐσχάτως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον, καθ' ὃ τὸ καθίδρυμα τοῦτο θὰ γινώσκῃτε ὡς τὸ «Ἑθνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν» χωρὶς ὅμως ν' ἀποτασθῇ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Ὁ πρόεδρος τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν θὰ διρίσῃ διεθυντήν, ὅστις θὰ ἦναι «πρακτικὸς ἀστρονόμος ὑπερόχου ἰκανότητος καὶ ἐπαγγελματικῆς πείρας». θὰ λαμβάνῃ μισθὸν 5000 δολλαρίων καὶ θὰ ἔχῃ βοηθὸν ἐπίσης ἀστρονόμον μετὰ μισθοῦ 3,600 δολλαρίων, ὅστις θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ ὡς διεθυντὴς κατὰ τὴν διάρκειαν προσωρινῆς κενώσεως τῆς θέσεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ.

**Ἡ χορὴ τοῦ μικροφώνου.** — Κυρία τις, περιέπεσεν ἕνεκα σφοδρᾶς νευρικῆς προσβολῆς, εἰς κατάστασιν συγκοπῆς καὶ μετὰ τινὰ χρόνον ἐφάνη ὡς ἐκπνεύσασα. Ὁ ἐπισκεφθεὶς αὐτὴν ἱατρὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ παραλύσεως τῆς καρδίας. Ἐνεκὰ λόγου δὲ ἀνεξηγήτου ἄλλος ἱατρὸς ὁ διδάκτωρ Λουχμάνωφ ἐζήτησε τὸ σῶμα τῆς ὡς νεκρᾶς νομιζομένης καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ἡ κυρία ἔπαθεν ὑστερίσμον καὶ καταληψίαν, ἐνόμισε καλὸν νὰ προβῇ εἰς πλήρη νεκροψίαν. Ἀποῦ δὲ ἐδοκίμασε διάφορα ἄλλα μέσα, ἐπέθηκε καὶ τὸ μικρόφωνον ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς καρδίας καὶ κατάρθρωσε διὰ τοῦ ὄργανου τούτου ν' ἀκούσῃ ἀσθενῆ τῆς καρδίας παλμόν, ἀποδεικνύντα ὅτι ἡ ζωὴ δὲν εἶχεν εἰσεῖτι ἀποσβεσθῇ παρὰ τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν διατελούτῃ. Εὐνόητον ὅτι πολλὰ τότε ἐγχεσιμολογήθησαν μέσα πρὸς ἀνέγερσιν τῆς παθούσης, ἥτις μετὰ μικρὸν ἀνεκτίσθη τὰς αἰσθήσεις. Τοιαύτη ἡ χρησιμότης τοῦ μικροφώνου.

**Κοινωνία.** — Ὁ ἐν Λονδίῳ κατὰ τινὰ νύκτα τοῦ ἰουνίου περιδιαβάζων ξένος βλέπει ὅτι εὑρίσκειται ἐν ὁδῷ μεστῇ ἀποστιλβουσῶν ἀμαζῶν· διαρκῆς ρεῦμα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, λεπτῶς ἐνδεδυμένων, κεκοσμημένων δὲ διὰ πολυτίμων λίθων καὶ ἀνθέων, ῥεεῖ διὰ μέσου τῶν διὰ ταπήτων ἐπεστρωμένων κλιμάκων εὐρέος μεγάρου· ἤχοι μαγευτικῆς μουσικῆς διαχέονται διὰ μέσου ἀνοικτῶν παραθύρων εἰς τὴν θερρινὴν νύκτα· γωνίαι δὲ τινες κλιμάκων καὶ ἐξωστῶν, περιλαμβανόντων τὰ λαμπρότερα ἄνθη, ὑποπίπτουσιν ἔστιν ὅτε εἰς τὰ ὅμματα τοῦ περιδιαβάζοντος ξένου. Ὁ πτωχὸς διαβάτης ἀδυνατεῖ νὰ φαντασθῇ πληρέστερον ἔργον ἐκείνου, ὅπερ παρεσκευάσθη τοῖς προνομιούχοις τούτοις ἵνα ὑποδέχωνται τοὺς φίλους ἐν τοιαύτῃ θελκτικῇ σκηνῇ· ἀποστρέφον δὲ τὸ πρόσωπον μετ' ἐπιθυμητικοῦ βλέμματος ἀπέρχεται εἰς τὸ μεμονωμένον οἶκημα αὐτοῦ ἵνα ὀνειροπολήσῃ θελκτικὰς σκηνάς, καθ' ὁλοκληρίαν αὐτῷ ἀπροσίτους.

**Ἡ λυδικὴ ἀρχὴ τῶν Τυρρηνῶν.** — Ὁ κ. Σοῦχαρτ εἰς τοὺς Ἑτρούσκους ἀποδίδει τὴν ἀρχὴν τῆς λατινικῆς καταλήξεως, δι' ἧς κατηρτίσθησαν ἐν τῇ γαλλικῇ τὰ ὀνόματα Ἑριέττα, Ἰουλιέττα καὶ κλπ. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Σολομών Ράινχ παρτήρησεν ὅτι τὰ εἰς εττα ὀνόματα πόλεων, ὡς Τορκουέττα, Βαρέττα, ἀπαντῶσιν ἐν Λυδίᾳ, τῇ χώρᾳ, ἣ ἀρχαία παράδοσις τῆς ὁποίας θεώρει αὐτὴν προσελθούσαν ἐκ τῶν Ἑτρούσκων, τοῦτέστι Τυρρηνῶν. Ἡ αὐτὴ κατάληξις φαίνεται ἀνευριστομένη ἐν πολλοῖς γεωγραφικοῖς ὀνόμασιν μερῶν, καταληφθέντων ὑπὸ τῶν Πελασγῶν-Τυρρηνῶν, ὡς παρὰ τῷ Ὑμηττῷ, Λυκαβητῷ (γαλλ. Hymette, Lycabette) ἐν Ἀττικῇ. Ἡ ποιικιλία τῶν μορφῶν, ἅπερ λαμβάνει ἡ κατάληξις αὕτη ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς μεταγραφαῖς, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ μεσάζον σύμφωνον δὲν ἀνταπεκρίνετο καθ' ὁλοκληρίαν εἴτε πρὸς τὸ ἑλληνικὸν τ οὔτε πρὸς τὸ ἑλληνικὸν σ ἀλλὰ προσήγγιζε πιθανῶς πρὸς τὸ φοινικικὸν τσαδέ. Τὸ λατινικὸν ὄνομα τοῦ βέλους (sagitta), ἡ ἐτυμολογία τοῦ ὁποίου εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν σκοτεινὴ, ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν τῶν λέξεων. Ὁ κ. Σολομών Ράινχ συμπεραίνει ἐκ τούτου ὅτι ἡ μελέτη τῶν ὀνομάτων τῶν τόπων ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῶν ἀρχαίων, ἣν ἐσφαλμένως οἱ νεώτεροι ἐγκατέλιπον, καὶ καθ' ἣν οἱ Τυρρηνοὶ θεωροῦνται ὡς γονεῖς, οὕτως εἰπεῖν, τῶν Πελασγῶν, τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἀναζητουμένης ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

**Ὁ χάρτης πρὸ αἰῶνος.** — Οἱ πραγματογνώμονες προλέγουσιν ὅτι τὰ σημερινὰ βιβλία θὰ διαλυθῶσιν εἰς τεμάχια πρὸ τῶν μέσων τοῦ ἄλλου αἰῶνος. Ὁ χάρτης τῶν βιβλίων, ὅσα περιεσώθησαν ἐπὶ 2 ἢ 3 αἰῶνας κατεσκευάζετο διὰ τῆς χειρὸς ἐκ γνησίων ρακῶν. ἄνευ δὲ τῆς χρήσεως δραστηκῶν χημικῶν οὐσιῶν, ἐνῶ τὸ μέλαν κατεσκευάζετο ἐκ κηκίδων. Σήμερον ὅμως πολὺς διὰ βιβλία χάρτης ἐν μέρει τοὐλάχιστον κατασκευάζεται ἐκ πολυτοῦ ξύλου τῇ χρησιμοποίησει ἰσχυρῶν ὀξέων, ἐνῶ τὸ μέλαν εἶναι σήμερον σύνθετον ἐκ διαφόρων οὐσιῶν φύσει πολεμίων πρὸς τὸν ἀσθενῆ χάρτην ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται. Ἡ πρὸ δύο αἰώνων ἐκτύπωσις ἐβελτιώθη διὰ τοῦ χρόνου, φόβος ὅμως ὑπάρχει μήπως ἡ σημερινή, ἐντὸς πεντηκονταετίας διατρήσῃ τὸν χάρτην, ἐφ' οὗ ἐνεργεῖται.

**Ἡ ἐν Σικάγῳ ἔκθεσις.** — Ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων χαρακτηριστικῶν τῆς ἐν Σικάγῳ Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἔσται σειρά θρησκευτικῶν συνεδρίων, ἀπὸ τῆς 13]25 αὐγούστου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τοῦ 1893. Ὁ πρόεδρος τῆς γενικῆς ἐπιτροπῆς, αἰδ. Τζῶν Ἑρρίκος Μπάρροουζ, τοῦ Σικάγου, συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ μέλη ἑκατὶδεκα διαφόρων θρησκευτικῶν συστημάτων, αἵτινα προσεκάλεσαν τοὺς ἀντιπροσώπους πάντων τῶν ἱστορικῶς διασῆμων θρησκευτικῶν ἀνδρῶν ἵνα δεόντως συσχεθῶσι καὶ καταδείξωσι, ὅποῖον φῶς δύναται νὰ διαχύσῃ ἡ θρησκεία ἐπὶ τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς. Τὸ σχέδιον αὐτῶν ἐπεδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος, τοῦ καρδινάλιου Γκίμπους, τῶν ποιητῶν Χόλμς καὶ Χούττερ, τῶν ἀρχιεπισκόπων Αἰρλανδ καὶ Ράϋν τοῦ καθηγητοῦ Δροῦμμονδ, τοῦ καθηγητοῦ Γκοῦξ ἐξ Ἑλβετίας, τοῦ ραββίνου Μαϊμπαδουμ ἐκ Βερολίνου, τοῦ δικαστοῦ Ἀμὲρ Ἀλῆ, ἐκ Καλκούτης, τοῦ διεθυντοῦ τοῦ ἐν Βεδεκίφ Κων/πόλεως Βοβερτείου Γυ-

μασίου, διδάκτορος Γώσπαρν, τοῦ Μπουνὺν Ναντζί, σοφοῦ βουδδιστοῦ ἐξ Ἰαπωνίας καὶ πλείστων ἄλλων διασέμων διδασκτῶν καὶ σοφῶν ἐν γένει τῆς Ἀμερικῆς καὶ Μεγάλῃς Βρετανίας.

Ἀφ' ἐτέρου ὁ γνωστὸς μέγας ξενοδόχος ἐν Βερολίνῳ Σιμπανόβτσκης ἐπέτυχε προνομίου, ἵνα ἐγκαταστήσῃ μέγα ἐστιατόριον ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου. Προτίθεται δὲ νὰ ἀνεγείρῃ εὐρύ οἰκοδόμημα, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 7,000 προσώπων καὶ θὰ τέρπῃ τοὺς δαιτυμόνας διὰ διαφόρων ὀρχηστρῶν, περιλαμβανουσὶν 250 ἢ πλείοτέ-ρους μουσικοὺς διαφόρων ἐθνικοτήτων.

**Τουρκικὴ φιλολογία.** — Ἡ ἀγγλικὴ «Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ ἐπιθεώρησις» ἐδημοσίευσεν ἄρτι τὰ ἐξῆς περὶ τῆς τουρκικῆς φιλολογίας: Δὲν πρέπει νὰ ὑποθεθῇ ὅτι τὰ τουρκικὰ συγγράμματα καὶ οἱ τουρκοὶ συγγραφεῖς ἀνάγονται εἰς νεωτέραν μόνον ἐποχὴν. Οἱ Ὄθωμανοὶ εἶχον φιλολογίαν καὶ διασέμους συγγραφεῖς καὶ πρὸ τῆς ἀλώσεως ἔτι τῆς Κων/πόλεως, ἀλλ' οἱ ἐν Εὐρώπῃ τὸ τουρκικὸν κράτος ἰδρύσαντες μεγάλως ἐπλούτισαν τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν γλῶσσαν, δανεισθέντες χιλιάδας ὅλως λέξεων ἐκ τῆς περσικῆς καὶ ἀραβικῆς, περιπαθῶς ταῦτοχρόνως ἀγαπῶντες τὴν φιλολογίαν. Ὁ πορθητὴς Μωάμεθ ὁ Β', μεγάλως ἐπροστάτευε τὰ γράμματα. Αὐτὸς οὗτος ἦν ἐξφκειωμένος μετὰ τῶν ἀνατολικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, τὴν δὲ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς γράμμασιν ἐνασχολουμένους εὐνοίαν δὲν περιώρισε μόνον εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς αὐτοῦ. Τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ ἐπεδείξατο πρὸς τοὺς ποιητὰς τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Περσίας ὡς καὶ εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ καλλιτέχνας τῆς Ἰταλίας. Πρὸς τούτοις καὶ αὐτὴ ἡ μουσουλμανικὴ θρησκεία παροτρύνει πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν. Αὐτὸς ὁ Μωάμεθ εἶπε: «Ζητήσατε τὴν μάθησιν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Σινικῇ». Ὁ πορθητὴς ἐν βιβλιοθήκῃ, ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα, ἐπέγραψε τὸ ἐξῆς ἐμβλημα: «Ἡ σπουδὴ τῶν ἐπιστημῶν εἶναι θεῖον διδάγμα διὰ πάντας τοὺς ἀληθῶς πιστεύοντας». Γεγονός ἐστίν ἄλλως ὅτι οἱ Ὄθωμανοὶ εἶχον μεγάλους ἱστορικοὺς καὶ ποιητὰς πρὸ ἑκατοντάδων ὅλων ἑτῶν, τὰ ἔργα δ' αὐτῶν ἦσαν τόσον σπουδαῖα ὥστε λίαν ἐνδιαφέροντα τανὺν τυγχάνουσιν, ἀλλ' εἶναι ἄγνωστα τοῖς ἐν Εὐρώπῃ. Πολλοὶ τῶν Σουλτάνων οὐ μόνον γενναιοδύως ἤμειψαν καὶ τίμησαν ἐγγραμμάτους ἄνδρας ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἦσαν πολλὰκις σπουδαῖοι ποιηταί.

**Προϊστορικὴ Ἀφρικανικὴ πόλις.** — Μέγα ἐνδιαφέρον αἰσθάνονται οἱ ἀρχαιολογικοὶ κύκλοι ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἀνασκαφῶν, αἵτινες διεξάγονται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κ. I. T. Μπέντ, ἐν τοῖς θαυμαστοῖς λευφάνοις τῆς Ζιμπαμπουέ, ἐν Μασσαλάνδῃ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Τὰ ἐρεῖπια τεκμηριοῦσι τὴν ὑπαρξίν καταστάσεως πολιτισμοῦ ἀγνώστου ἐν τῇ ἱστορικῇ Ἀφρικῇ ἔξω τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀρχαιότητα, ἣν μόνον ἐξ εἰκασίας δύναται τις νὰ ὀρίσῃ. Τὰ ἐν Ζιμπαμπουέ ἐρεῖπια εὗρηται ἐν δύο διακεκριμένοις ἀθροίσμασιν, ὧν ἓν εἶναι τὸ φρούριον, ἐπὶ κορυφῆς λόφου καὶ τὸ ἕτερον εὐρὺ κυκλικὸν οἰκοδόμημα ἢ ναός, ἐν τοῖς πρόποσιν αὐτοῦ. Τὸ τελευταῖον περιγράφεται ὡς «τέλειον εἶδος φαλλικοῦ ναοῦ». Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ συμπαγοῦς, κυκλικοῦ πύργου, πολλὰ φέροντος σύμβολα καὶ ἐξ ἴσου κεκοσμημένου διὰ γλυφῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Ὁ κυκλικὸς ναὸς τῶν Καθερίων ἐν Μελίτῃ καὶ ὁ ἐν Σαμοθράκῃ τοιοῦτος εἶναι λίαν ὅμοια κτίρια. Φοινικικὸν νόμισμα παρίστησιν οἰκοδόμημα, κατ' οὐσίαν συνταυτιζόμενον ὡς πρὸς τὸ σχέδιον μετὰ τοῦ ἐν Ζιμπαμπουέ ναοῦ. Ὁ τελευταῖος μετὰ τῶν ὑπερμεγέθων μονολίθων τῶν τοίχων αὐτοῦ, τῶν τριῶν εἰσόδων καὶ θαυμασίας ἐσωτερικῆς διασκευῆς, εἶναι λίαν ἐνδιαφέρων. Ὁ κ. Μπέντ παρίστησιν αὐτὸν «ὡς πιθανῶς τὸ λαμπρότατον εἶδος τῶν ἀρχαίων ἀνευ πηλοῦ οἰκοδομῶν». Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ ἰδιοκτητῶν κατελήφθη, φαίνεται, ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τῶν Κάφρων αὐτοκρατόρων, ἡ ὑπὸ τῶν ὁποίων κατοχῇ αὐτοῦ ὡς βασιλικὸν ἀνακτόρου προῦκάλεσε τὴν καταστροφὴν «πάντων σχεδὸν τῶν ἰχνῶν τοῦ παρελθόντος». Κεκοσμημένοι τινὲς φαλλοὶ καὶ κρατῆρες ἦσαν τὰ μόνα ἀντικείμενα ἅτινα ἀνευρέθησαν ὑπὸ τῶν ἀνασκαφῶν ὡς δείγματα τοῦ ἀρχικοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος τῆς οἰκοδομῆς.

Πολλὰ μείζονα ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὰ νῦν εἰς φῶς προσελθόντα εὐρήματα, ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ λαμπροῦ ὑπερθεῖν τοῦ ναοῦ ἐπὶ τοῦ λόφου φρουρίου. Ἡ πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς πεδιά-

δος ὁδὸς ἐχώρει μετὰξὺ ἐλικοσιδῶν τειχῶν, προφυλασσομένων δι' ἐνεδρῶν καὶ παντὸς μέσου προασπίσεως. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἦγεν εἰς τὴν πρόσopiν κρηνοῦ ἐκ γρανίτου, ἐπὶ τοῦ οὗοιου βαθμίδες ἦσαν ἐγγεγλυμμέναι χάριν τῆς ἀνάβου. Ἡ κορυφὴ καθ' ὅλοκληρίαν κλείεται ὑπὸ τείχους τριωνκαίδεκα ποδῶν πάρχους καὶ τριάκοντα ὕψους, ὅπερ διήκει καθ' ὅλον τὸ χεῖλος κρηνοῦ, ὕψους 90 ποδῶν. Τὸ τεῖχος τοῦτο φέρει πύργους, ἐναλλὰξ εὐρισκομένους μετὰ μονολίθων. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει ἄλλο τεῖχος, ἐνισχύον τὴν ἄμυναν. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ φρουρίου κοσμεῖται ὑπὸ ὑπερμεγέθων μονολίθων καὶ ὑπὸ ἐστολισμένων δοκῶν σαπωνολίθου, τῶν σχημάτων ὄντων πάντων γεωμετρικοῦ χαρακτῆρος. Ὁ ναὸς τοῦ φρουρίου παρέσχεν εἰς τοὺς ἀνασκαφεῖς πολλὰ εὐρήματα ὡς γύπας ἐκ λίθου, κεκοσμημένους διὰ τοῦ φαλλικοῦ συμβόλου, σιδηροὺς κώδωνας, χρησιμοποιοιμένους πιθανῶς ἐν τῇ τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίᾳ, βωμόν, κύπελλα ἐκ σαπωνολίθου κεκοσμημένα δι' εἰκόνων ζώων καὶ θηρευτικῶν σκηνῶν ὡς καὶ χαλκῆν ἄκραν λόγχης. Περὶ τὸν ναὸν τοῦτον ὑπῆρχε κάμινος πρὸς τῆσιν χρυσοῦ, ἐκ σκληρῶς ἀμμοκονίας, μετ' ἐργαλείων καὶ πολλῶν ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ἡ κάμινος ὕλης ἀγγείων πρὸς τῆσιν. Ἐν τοῖς τελευταίοις ἀνευρέθη καὶ αὐτὴ ἡ τέφρα, κηλιδουμένη ὑπὸ ψηγμάτων χρυσοῦ. Οὐ μακρὰν εὐρίσκειτο μέρος ἀφ' οὗ οἱ χρυσοφόροι λίθοι εἶχον ἀποσπασθῇ. Ἀναμφιβόλως, καίπερ μακρὰν χρυσορυχείων, τὰ λεῖψαντα ταῦτα ἀντεπροσώπευον τὴν πρωτεύουσαν λαοῦ ἐξάγοντος χρυσόν.

**Πληθυσμὸς τῶν μεγαλοπόλεων.** — Τὴν 1 λήξαντος δεκεμβρίου (ν. ἡ.μ.) ἐγένετο γενικὴ ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ ἐν Γερμανίᾳ, αἱ δὲ γερμανικαὶ μεγαλοπόλεις παρέσχον τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς:

| Πόλεις                   | 1885      | 1890      | Ἀύξησις |
|--------------------------|-----------|-----------|---------|
| Βερολίνον                | 1,315,287 | 1,574,485 | 259,198 |
| Ἀμβούργον                | 471,427   | 570,000   | 98,573  |
| Λειψία                   | 291,623   | 355,485   | 63,862  |
| Μόναχον                  | 261,981   | 344,898   | 82,917  |
| Βρεσλαύα                 | 299,640   | 334,710   | 35,070  |
| Κολωνία                  | 239,437   | 282,537   | 43,100  |
| Δρέσδη                   | 246,086   | 276,085   | 29,999  |
| Μαγδεμβούργον            | 159,520   | 201,913   | 42,393  |
| Φραγκφούρτη ἑ. τ. Μείνου | 154,513   | 179,666   | 25,153  |
| Ἀνόδερον                 | 139,731   | 163,100   | 23,369  |
| Καινιζέβερη              | 151,151   | 161,149   | 9,998   |
| Δυσσελδόρφη              | 115,190   | 147,000   | 31,810  |
| Ἀλτώνα                   | 123,352   | 144,636   | 21,284  |
| Νουρεμβέργη              | 114,891   | 142,404   | 27,513  |
| Στουτγάρδη               | 125,909   | 139,695   | 13,786  |
| Τσεμνίτζ                 | 110,817   | 138,855   | 28,038  |
| Ἑλμπερφελδ               | 106,499   | 125,830   | 19,331  |
| Βρέμη                    | 118,073   | 124,940   | 6,867   |
| Στρασβούργον             | 111,987   | 123,566   | 11,579  |
| Δάντζικ                  | 114,805   | 119,714   | 4,909   |
| Βάρμεν                   | 103,068   | 116,192   | 13,124  |
| Στεττίνον                | 99,543    | 116,139   | 16,596  |
| Κρέφελδ                  | 90,236    | 105,000   | 14,764  |
| Ἀκουίςγρανον             | 95,725    | 102,300   | 6,575   |
| Βρουνσβίχη               | 85,174    | 101,227   | 16,053  |
| Χάλλη                    | 81,982    | 100,883   | 18,901  |

## Ο ΒΙΟΣ ΕΝ ΦΡΕΛΕΝΣΒΟΡΓ.

Ἐν μέσῳ τοῦ κύματος τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «ρωδικὴ συμμάχια» δημοσιεύσεων, αἵτινες ἐφελκύνουσι κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου, δὲν ὑπόκειται περιεργότερον καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρον δημοσίευμα, ἐκεῖνου ὅπερ ἐπεφάνη ἐσχάτως ὑπὸ τὸν τίτλον: «Οἱ ἡμέτεροι φίλοι, οἱ ἡμέτεροι σύμμαχοι, οὐ-